

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717208187
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8717208187.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, na ul. Hodžovej č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: D. K., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Z., na ul. L. S. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 2.683,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 04.11.2019 č.k. 8Csp 137/2017-324 takto

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o čiastočnom zastavení konania.

Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti sumy 1.312,32 eur s 28 % úrokom od 28.06.2017 do zaplatenia. Čo do zvyšku žalobu zamietol. Ďalej vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že o uplatnenom nároku už bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 28.09.2018 č.k. 8Csp 137/2017-80 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.04.2019 č.k. 7Co 8/2019-161 a to tak, že žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.371,32 eur v 60 eurových splátkach od právoplatnosti rozsudku. Po čiastočnom zrušení rozsudku predmetom ďalšieho konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.312,32 eur z titulu neuhradenej prečerpanej sumy a úrok vo výške 28 % z pôvodnej istiny 2.683,64 eur od 28.06.2017, kedy bol účet uzavretý.

3. V priebehu konania žalobca podaním zo dňa 24.10.2019 zobral žalobu čiastočne späť čo do sumy 1.312,32 eur a trval na úhrade úrokov vo výške 28 %, pričom tieto úroky kvantifikoval spolu na sumu 1.681,93 eur. V dôsledku uvedeného súd prvej inštancie v súlade s ust. § 145 ods. 2 C.s.p. konanie v časti sumy 1.312,32 eur s 28 % -ným úrokom od 28.06.2017 do zaplatenia zastavil.

4. Predmetom meritórneho prejednania veci tak zostali už len uplatňované úroky vo výške 28 % z istiny, ktorú žalovaná postupne splácala.

5. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní na účte uzatvorenej dňa 10.07.2014 bolo zistené, že žalobca zriadil žalobkyni povolené prečerpanie do výšky limitu 1.400 eur s variabilnou úrokovou sadzbou 19,9 % ročne.

6. Podľa bodu 3.8 Všeobecných obchodných podmienok, žalovaná je povinná mať na účte dostatok finančných prostriedkov na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Keďže žalovaná na účte nemala dostatok finančných prostriedkov,

dostala sa na svojom účte do nepovoleného prečerpania. Dlh nevyrovnala. Preto žalobca uzatvoril účet žalovanej, o čom žalovanú v poslednom výpise z účtu informoval. Žalobca pred uzatvorením účtu dňa 27.06.2017 vykonal internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte žalovanej previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Žalobca svoje právo na úhradu úroku pri nepovolenom prečerpaní odvodzuje od bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok a výšku úroku 28 % od vývesky úrokových sadzieb platnej od 01.07.2017 až do vyplatenia celej pohľadávky.

7. Úprava úroku vo výške 28 % za nepovolené prečerpanie medzi zmluvnými stranami nie je individuálna. Je zakotvená len vo všeobecných obchodných podmienkach a výška stanovená vo výveske úrokových sadzieb, ktoré listiny jednostranne bez možnosti akéhokoľvek ovplyvnenia spotrebiteľom vydáva banka. Takéto zmluvné dojednanie je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka). Navyiac, žalobca môže nepovolené prečerpanie účtu poskytovať aj dlhší čas, keď následne účtované poplatky za tento stav si úročí 28 % sadzbou stanovenou jednostranne. Táto okolnosť nemôže byť vyhodnotená v prospech banky aj preto, lebo predmetom úročenia sú tiež sumy tvoriace dojednaný úrok z povoleného prečerpania. Úroky z úrokov predstavujú nepovolený anatocizmus pri predpoklade, že zatvorením účtu došlo k analogickému stavu ako pri zosplatnení úveru (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané vo veci 4Obo 143/98).

8. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu v tejto časti zamietol.

9. Výrok o trovách odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p.

10. Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby rozsudok v napadnutom rozsahu bol zmenený a žalovaná zaviazaná povinnosťou zaplatiť žalobcovi uplatnený úrok. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca si svoj nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, podľa ust. § 18 ods. 1 tohto zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvalom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle ust. § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte.

11. V zmysle ust. § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

12. Podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vydaného vo veci C- 42/15 článok 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto Smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Ďalej sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti Smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto Smernice.

13. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že všeobecné obchodné podmienky, sadzobník a výveska úrokových sadzieb sú súčasťou zmluvy.

14. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

15. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

16. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ukladajúce konkrétne povinnosti žalobcovi ako poskytovateľovi služby. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

17. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z obsahu návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 04.07.2017 (č.l. 1 a 2 spisu) a z obsahu vyjadrenia žalobcu zo dňa 28.06.2019 (č.l. 165 a 166 spisu) žalobca svoj nárok na úhradu úroku vo výške 28 % odôvodnil bodom 3.12 Všeobecných obchodných podmienok. Táto zmluvná podmienka v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ bola rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 č.k. 9Csp 170/2016-63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 č.k. 7Co 99/2017 - 81 určená za neplatnú pre svoju neprijateľnosť. Rovnako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C 113/2015 bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým obsahom ako v prejednávanom spore. V týchto iných konaniach sa taktiež právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní a poplatkov s poukazom na ich neprijateľnosť.

18. Ak Občiansky zákonník v ust. § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť, alebo ak z takejto podmienky dodávateľovi nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa, a to ani v súdnom konaní, plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči všetkým spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa používania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil. Čo sa týka trov konania, pri rozhodovaní o nich sa nemalo vychádzať z ust. § 255 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., ale z ust. § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V prejednávanej veci pomery na strane žalovanej boli zisťované na pojednávaní konanom dňa 28.09.2018. Žalovaná ako samoživiteľka mala vyživovaciu povinnosť k dvom nezaopatreným deťom, z ktorých jedno bolo maloleté. Jej hrubý mesačný príjem v zamestnaní v mesiacoch júl a august 2018 nedosiahol ani 700 eur. Spolu s deťmi bývala v jednoizbovom byte, za ktorý platila inkaso vo výške 177 eur mesačne. Rovnako splácala hypotéku v čiastke 140 eur za mesiac. Tieto skutkové tvrdenia žalovanej žalobca nepoprel, a preto sa v súlade s ust. § 151 ods. 1 C.s.p. považovali

za nesporné. S prihliadnutím na uvedené výroky o trovách konania, aj keď z iného dôvodu než súdom prvej inštancie uvádzaného, bolo potrebné považovať za správny.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanej ako úspešnej strane sporu v odvolacom konaní v súvislosti s týmto štádiom konania žiadne trovy nevznikli.

21. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).